

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13C/104/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813211968
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813211968.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 proti žalovanej: H. R., Y.. XX.X.XXXX, E. E. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča č.1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozef Kemp, advokát, Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 103,38 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a.**

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v sume 49,28 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 103,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 20.2.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 7.5.2009 zmluvu o pôžičke evid. č. 1822367, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v celkovej sume 2.245,88 eur na zakúpenie spotrebného tovaru, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 15 mesačných splátkach v sume 119,78 eur, no do dňa podania žaloby uhradila z uvedenej sumy sumu 2.175,86 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 13.2.2011 - predžalobná upomienka vyzval žalovanú na úhradu všetkých dlžných splátok jednorázovo, žalovaná dlžné splátky neuhradila a ku dňu podania žaloby dlh predstavuje sumu 103,38 eur.

Uznesením č.k. 13C/104/2013-34 zo dňa 8.4.2014 súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a na jeho miesto vstúpil do konania žalobca.

Žalovaná ponechala rozhodnutie na súde a požiadala o povolenie splátok.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania a žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca vymáha na súde právo na zaplatenie predmetnej sumy po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol žalobca, resp. jeho predchodca vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu v deň nasledujúci po dni, kedy odstúpil žalobca od zmluvy o pôžičke, keď

z vyjadrenia žalobcu, že žalovaného vyzval k okamžitej úhrade splátok, je zrejmé, že odstúpil od zmluvy a že v deň nasledujúci po odstúpení začala plynúť dvojročná premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka proti žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ďalej uviedol, že namieta premlčanie jednotlivých splátok úveru poskytnutého podľa zmluvy v trojročnej premlčacej dobe podľa § 103 Občianskeho zákonníka

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, výpoveďou žalovanej, písomným vyjadrením žalobcu a prílohami, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka, návrhom na zmenu účastníka, zmluvou o postúpení pohľadávok a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaná uviedla, že je pravda, že s právnym predchodcom uzavrela zmluvu o pôžičke, túto použili na nákup športových potrieb a bicykla s tým, že museli uhradiť aj akontáciu, pamätá si, že to bola vysoká suma, nakoľko má obmedzený limit na výber z bankomatu a preto musela ísť vybrať predmetnú sumu na poštu. Mohlo sa jednať o sumu 449,18 eur tak ako je to uvedené v zmluve, pamätá si to len preto, lebo sumu musela ísť vybrať na poštu, nemohla ju vybrať z bankomatu. Pôžičku potom splácala, no keďže jej to finančne veľmi nevychádzalo, tak priznáva, že túto nesplácala pravidelne, teda uhradila niekedy splátku neskôr ako bola povinná podľa zmluvy. Potom jej prišla výzva, že má zaplatiť nejakú sumu, bolo to ešte v slovenských korunách, bolo to niekoľko tisíc, túto sumu potom aj zaplatila, no napriek tomu jej prišla upomienka, že nemá uhradenú jednu splátku. Listom, ktorým bola vyzvaná na úhradu tej vyššej sumy, už nedisponuje, má doma len doklad o úhrade tej sumy okolo 20.000 Sk. Žalovaná opätovne udáva, že potom, čo bola vyzvaná na úhradu tej vyššej sumy, ktorú aj zaplatila, mala zato, že všetko je vyplatené, preto bola potom prekvapená, že ešte mala zaplatiť jednu splátku. Potom, čo jej bola doručená výzva v roku 2011 tak telefonicky kontaktovala žalobcu, kde sa pýtala, prečo má ešte niečo zaplatiť, keďže už zaplatila tú vysokú sumu a mala zato, že už všetko zaplatila, kde jej povedali, že ešte nie je uhradená jedna splátka. K svojim pomerom uviedla, že v súčasnosti je spolu s manželom v hmotnej núdzi a ešte je s nimi posudzovaná aj dcéra, ktorá študuje na vysokej škole. Vzhľadom na to by bola schopná v prípade, že ju súd zaviazne ešte niečo zaplatiť, uhradiť dlh v splátkach, ktorý by bola schopná splácať približne v sume po 30 eur.

Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe a na dôvodoch v nej uvedených v spojení s vyjadrením zo dňa 03.03.2014. Vo svojom prednese poukázal na to že majú zato, že v celom rozsahu uniesli dôkazné bremeno a že žaloba je dôvodná. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania vedľajším účastníkom túto považujú za neúčinne vznesenú, nakoľko na daný právny vzťah je potrebné aplikovať trojročnú premlčaciu dobu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, kde poukázal na to, že prípadne vzhľadom na obsah daného právneho úkonu by tento bolo možné zmluvu o pôžičke považovať aj za úverový vzťah a v takom prípade by dokonca bolo možné aplikovať na predmetný právny vzťah aj ustanovenia o premlčaní v zmysle Obchodného zákonníka a štvorročnej premlčacej doby. V danom prípade však majú zato, že jedná sa o spotrebiteľský úver a že je potrebné aplikovať ustanovenie Občianskeho zákonníka a teda trojročnú premlčaciu dobu, preto je vznesená námietka neúčinne vznesená, nakoľko žalobca, respektíve právny predchodca využil svoje právo v zmysle všeobecných obchodných podmienok a úver zosplatnil ku dňu 13.02.2011 tak ako je to uvedené v písomnosti označenej ako predžalobná upomienka nachádzajúcej sa v spise s tým, že žaloba bola podaná na súd 14.11.2013, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. V predmetnom podaní žalobca vyzval žalovanú na úhradu všetkých doposiaľ neuhradených splátok s tým, že v danom prípade sa už jednalo len o jednu splátku 119 eur. Ďalej poukázal na to, že finančné plnenie poskytnuté žalovanej predstavovalo sumu 1455,72 eur s tým, že túto bola povinná uhradiť v mesačných splátkach tak ako bolo dojednané v zmluve a žalovaná zaplatila aj akontáciu v prospech predajcu, keďže sa jednalo o nákup spotrebného tovaru tak ako je uvedené v zmluve. Čo sa týka žalovanej sumy, táto pozostáva z neuhradenej istiny 70,02 eur a z poplatkov v sume 33,36 eur s tým, že jedná sa jednak o poplatok za vymáhanie evidovaný v prehľade splátok v sume 3,60 eur, ide o manipulačný poplatok pre agentúru a čo sa týka zvyšnej sumy 29,84 eur tak v danom prípade sa jedná o vyčíslené zmluvné pokuty a sankčný úrok, ktorý bol účtovaný žalobcom v zmysle Všeobecných obchodných podmienok. Teda poukazuje na to, že v danom prípade už žalovaná suma nezahŕňa žiaden zmluvný úrok z úveru, nakoľko po zosplatnení si už právny predchodca žalobcu úrok z úveru neuplatňoval. Opätovne poukázal na vyjadrenie z 03.03.2014, kde sú jednotlivé sumy špecifikované s odkazom aj na príslušné ustanovenia obchodných podmienok. Čo sa týka povolenia splátok, toto ponechal na súde s tým, že je potrebné brať ohľad na narastanie príslušenstva a na skutočnosť, že pôžička bola poskytnutá na zakúpenie spotrebného tovaru v dosť vysokej hodnote.

V písomnom vyjadrení zo dňa 3.3.2014 žalobca uviedol, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke, pričom z predloženej histórie je zrejmé, že z predpísaných úhrad v celkovej sume 2.245,88 eur žalovaná uhradila 2.175,86 eur a dostala sa do omeškania s úhradou sumy 70,02 eur. Citoval ust. bodu 12.2 VOP ohľadom zmluvnej pokuty a 12.3 ohľadom dojednaní sankčného úroku vo výške 0,05% za každý aj začatý deň omeškania. Ďalej uviedol, že v zmysle bodu 12 VOP boli žalovanej vyčíslené poplatky v sume 33,36 eur, ktoré sú v platobnej histórii evidované ako pokuta sankcia + pokuta omeškania + manipulačný poplatok s tým, že žalovaná suma 103,38 eur pozostáva z istiny v sume 70,02 eur a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12 v sume 33,36 eur.

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 7.5.2009 zmluvu o pôžičke č. 9053087984, pričom výška pôžičky (finančného plnenia) predstavovala sumu 1.455,72 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 15 splátkach a celková suma pôžičky predstavovala sumu 2.245,88 eur, výška mesačnej splátky sumu 119,78 eur, RPMN 23,79% a priemerná RPMN 34,49% a ročná úroková sadzba 23,79% a akontácia sumu 449,18 eur. Predmetom financovania pôžičky boli tam uvedené športové potreby. Žalovaná prehlásil, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámila s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzala ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Tieto Podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a určujú časť obsahu zmluvy, pokiaľ v zmluve nie je výslovne uvedené inak. Súčasťou tejto zmluvy sú VOP odoslané klientovi súčasne so zmluvou a/alebo určené k nahliadnutiu u sprostredkovateľa a/alebo nachádzajúce sa na internetovej stránke spoločnosti. V prípade rozporu medzi ustanoveniami zmluvy, Podmienok a VOP, majú prednosť ustanovenia dokumentov v poradí uvedenom v tejto vete (bod 2.2, 2.3 a 2.4 Podmienok).

V zmysle čl. 6 bod 6.2 Podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve alebo Podmienkach alebo Všeobecných obchodných podmienkach.

Podľa bodu 6.2 čl. 6 Podmienok pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo zmluve alebo podmienkach alebo Všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak (bod 6.4 čl. 6 Podmienok).

Podľa čl. 12 bod 12.4 Podmienok v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05% za každý aj začatý deň omeškania. Sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti.

Podľa čl. 2 bod 2.3 Všeobecných obchodných podmienok tieto VOP a Podmienky sú prílohou zmluvy a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť a určujú časť obsahu zmluvy, pokiaľ v zmluve nie je výslovne uvedené inak.

Klient je navrhovateľom uzatvorenia zmluvy. Návrh na uzatvorenie zmluvy klient doručuje spoločnosti na predpísanom tlačive (čl. 4 bod 4.1 Všeobecných obchodných podmienok).

V zmysle čl. 6 bod 6.1, 6.2 Všeobecných obchodných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve alebo Podmienkach alebo Všeobecných obchodných podmienkach. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo zmluve alebo Podmienkach alebo VOP stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky (čl. 6 bod 6.3 Všeobecných obchodných podmienok).

Podľa čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30. ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatnou.

Podľa čl. 12 bod 12.3 Všeobecných obchodných podmienok v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti.

V zmysle čl. 15 bod 15.7 Všeobecných obchodných podmienok právne vzťahy, ktoré vznikli na základe zmluvy a zmluvy o zabezpečení sa riadia právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Žalobca listom zo dňa 23.2.2011 označeným ako predžalobná upomienka adresovaným žalovanej tejto oznámil, že je poskytol poslednú možnosť mesačného splácania a vyzval ju k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami s tým, že istinu 119 eur má uhradiť najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Žalovaná ju prevzala dňa 16.2.2011.

Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná na splátkach celkovo uhradila sumu 2.175,86 eur.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.12.2013 súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávky uvedené v zozname, medzi nimi aj pohľadávku voči žalovanej, pričom z prílohy k zmluve vyplýva, že dátum poslednej úhrady je 27.1.2012, že zostatok pohľadávky predstavuje sumu 70,02 eur a príslušenstva 33,84 eur a že na predmetnej zmluve bola 100-dňová odložená splatnosť.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička na financovanie zakúpenia v zmluve uvedeného spotrebného tovaru, pričom finančné plnenie poskytnuté žalovanej predstavovalo sumu 1.455,72 eur, keď žalovaná súčasne uhradila sumu akontácie a to 449,18 eur. Žalovaná sa poskytnutú sumu pôžičky, ktorá bola dojednaná ako odplatná, keď v zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 23,79% , zaviazal splatiť v 15 mesačných splátkach v sume po 119,78 eur.

Je nepochybné, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských

zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný v 1. rade ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania a to jednak dvojročnej premlčacej doby v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka ako aj ohľadom jednotlivých splátok a to trojročnej premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Vedľajší účastník pomáha žalovanej v spore a môže preto využiť všetky zákonom dovolené možnosti, medzi iným aj obranu vo forme vzniesenia námietky premlčania, pričom daný úkon je svojou podstatou procesným úkonom, ktorý nie je dispozičným úkonom, ktorým by vedľajší účastník zasahoval do predmetu konania zásadným spôsobom, t. j. nakladal s návrhom ako takým, uzavrel zmier, zbral návrh späť a pod.. Postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na stranu ktorého sa pripojil. V konaní nebol zistený ani výslovný nesúhlas spotrebiteľa so vznesenou námietkou premlčania, naviac podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez návrhu musí teda prihliadať na premlčanie.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení uviedol, že právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy so žalovanou a to listom zo dňa 13.2.2011 a že nasledujúcim dňom začala plynúť dvojročná premlčacia doba v zmysle 107 Občianskeho zákonníka na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Súd má však za to, že právny predchodca žalobca týmto právny úkonom využil svoje právo požadovať od žalovanej okamžitú úhradu všetkých splátok jednorazovo, tak ako to uviedol aj v uvedenej písomnosti označenej ako predžalobná upomienka, teda žalobca zosplatnil celý úver poskytnutý žalovanej.

Uvedené je zrejme jednak z označenia tohto úkonu žalobcu a jednak z jeho obsahu. Odstúpenie o zmluvy je samostatný právny inštitút, je to právo účastníkov zmluvného vzťahu od zmluvy odstúpiť ak dané právo vyplýva z príslušných právnych predpisov alebo z dohody zmluvných strán. V prípade ak dané právo ten ktorý účastník využije, takýto jeho prejav vôle musí byť jednoznačný, zrozumiteľný, určitý. Súd preto je toho názoru, že žalobca písomným podaním zo dňa 13.2.2011 neprejavil svoju vôľu od úverovej zmluvy odstúpiť, ale uplatnil si voči žalovanej iba nárok na splatenie celého úveru s príslušenstvom.

Na uplatnený nárok žalobcu sa teda nevzťahuje dvojročná premlčacia doba, ako by to bolo v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy, kedy by účastníkom konania vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale uplatňuje sa tu všeobecná trojročná premlčacia doba. Celý úver sa stal splatným uplynutím 3-dňovej lehoty plynúcej odo dňa 16.2.2011, ktorým dňom žalovaná výzvu prevzala, teda sa stal splatným dňa 19.2.2011, týmto dňom sa stali splatnými všetky splátky úveru, ktoré bola žalovaná povinná uhradiť po tomto dátume, pričom splatnosť splátok, ktorých lehota splatnosti uplynula pred týmto dňom, nie je dotknutá. Žaloba zo strany žalobcu bola podaná na tunajšom súde dňa 14.11.2013 a teda v zmysle vyššie uvedeného, premlčané by boli všetky splátky s príslušenstvom, pri ktorých splatnosť nastala pred dňom 14.11.2010. Žalobca uviedol a z vyššie uvedeného vyplýva, že predmetom konania je zaplatenie poslednej splátky, ktorej splatnosť nastala až dňa 20.11.2010, keďže pôžička bola splatná v 15 splátkach s odloženou splatnosťou 100 dní, pričom zmluva bola uzavretá dňa 7.5.2009 a zmysle obchodných podmienok splátky boli splatné 20. dňa v mesiaci a prvá bola splatná v príslušnom kalendárnom mesiaci, ak nebolo dohodnuté inak a takto pri odklade splatnosti 100 dní, prvá splátka sa stala splatnou až 20.9.2009, tak ako je to uvedené aj v prehľade splátok a posledná dňa 20.11.2010, pričom ako je uvedené vyššie, žaloba bola podaná 14.11.2013, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, preto súd konštatuje, že námietka premlčania nebola vznesená účinne.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi predstavujúci uplatňovanú sumu 103,38 eur.

Prvou zložkou je nárok na zaplatenie sumy 70,02 eur predstavujúci neuhradenú istinu. Žalobca uviedol, že predpísané úhrady predstavovali spolu sumu 2.245,88 eur, z ktorej sumy predstavovala suma 449,18 eur akontáciu, ktorú žalovaná uhradila, tak ako to uviedla a ako to vyplýva aj z prehľadu splátok, pričom žalovaná uhradila sumu ako to vyplýva zo žaloby aj z prehľadu splátok sumu 2.175,86 eur, takto suma žalovanej istiny predstavuje sumu 70,02 eur. Rovnako možno sumy žalovanej istiny 70,02 eur určiť aj z počtu splátok a sumy splátky, teda 15 splátok po 119,78 eur, t.j. 1.796,70 eur po odpočítaní úhrady bez akontácie, teda 1.726,68 eur. Z uvedeného je zrejme, že predmetná suma je rozdiel sumy predpísaných splátok a úhrad, či už berúc do úvahy aj splátku akontácie alebo nie, no je nepochybné, že splátka v zmysle obchodných podmienok zahŕňala aj splátku dohodnutého úroku, teda nemožno hovoriť o istine ako takej, predstavujúcej len zostatok zo sumy finančného plnenia 1.455,72 eur poskytnutej ako pôžička žalovanej, ale nepochybné zahŕňa aj splátku dohodnutého úroku.

V zmysle zmluvy bola pôžička žalovanej poskytnutá pri ročnej úrokovej sadzbe 23,79%.

Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dohovoriť úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Taktiež u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platia ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nesmie byť výkon práva a povinnosti vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá

preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaná obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 15. decembra 2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004).

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v máji 2009 činil úrok 13,14 % p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok medzi účastníkmi v danom prípade bol o 10,65% vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 13,14% ročne za absolútne neplatnú.

Súd má za to, že žalobcovi vznikol nárok na úrok v sume 238,50 eur, keď pri úrokovej miere z úverov poskytovaných bankami 13,14% ročný úrok z úveru pri výške pôžičky 1.455,72 eur predstavuje sumu 191,28 eur, mesačne sumu 15,90 eur a za 15 mesiacov 238,50 eur.

Na základe vyššie uvedeného potom možno uzavrieť, že žalovanej bol poskytnutý úver v sume 1.455,72 eur a keď žalobcovi vznikol nárok na úrok z úveru v sume 238,50 eur, ako sa ním súd zaoberal vyššie, vznikla žalovanej povinnosť vrátiť celkovo sumu 1.694,22 eur, pričom je zrejmé, že žalovaná uhradila už celkovo sumu 1.726,68 eur, teda uhradila celú poskytnutú istinu ako aj súdom určený úrok z úveru a teda nie je ani v omeškaní s úhradou žiaden ďalšej sumy, preto súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 70,02 eur zamietol.

Pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu, ktorý je súčasťou uplatňovanej sumy 33,36 eur, pričom podľa prehľadu splátok v kolónke pokuta bola vyčíslená vo výške 10% z dlžnej sumy a to v mesiaci október 2009 a február 2010 podľa bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, súd ho považoval za neopodstatnený a v uvedenej časti žalobu žalobcu zamietol. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 10%, mal platiť aj úrok z omeškania dojednaný v bode 12.3., čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednaní zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 10% mesačne z každej nesplatené splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 10 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 30 dní je v prepočte na rok až vo výške 120 % (10 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 120 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti

o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta. Nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 10% z čiastky, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 30 dní, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ.

V časti uplatňovanej sumy 33,36 eur bol zahrnutý aj sankčný úrok z omeškania vo výške 0,05% za každý deň omeškania ako bol vyčíslený právnym predchodcom v prehľade splátok. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 3.3.2014 uviedol, že tento si uplatňuje v zmysle bodu 12.3 Podmienok k zmluve o pôžičke. Keďže ako súd uzavrel vyššie, žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi splnila úhradou predmetnej sumy ako ju ustálil súd a teda nebola v omeškaní s úhradou žiadnej sumy a takto žalobcovi nevznikol nárok na úrok z omeškania, preto v tejto časti uplatňovaného úroku z omeškania žaloba nie je dôvodná a súd ju zamietol. Napriek uvedenému súd dodáva, že výška úrokov z omeškania je v Občianskom zákonníku upravená kogentnými ustanoveniami, od ktorých sa nie je možné odchyliť a preto dojednanie zmluvných strán, ktoré odporuje zákonným ustanoveniam o úrokoch z omeškania, by súd aj v prípade vzniku nároku z tohto titulu v súlade s § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka posúdil ako čiastočne neplatné a taktiež poukazuje na to, že v zmysle bodu 12.3 sa sankčný úrok stal splatný na výzvu spoločnosti, no žalobca nepreukázal, že takáto výzva bola žalovanej zaslaná.

Poslednou zložkou uplatňovanej sumy bol nárok na zaplatenie sumy 3,60 eur predstavujúcej náklady, ktoré mali vzniknúť žalobcovi v súvislosti s vymáhaním pohľadávky s odkazom na ust. bodu 12.5 čl. 12 obchodných podmienok. V zmysle § 121 ods. Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú aj náklady spojené s jej uplatnením. Tu súd poukazuje na to, že žalobca nijako nepreukázal, o aké náklady sa jednalo, ako mu mali vzniknúť, prípadne komu mali byť žalobcom uhradené, teda čo predmetná suma predstavuje. Žalobca vo svojom vyjadrení v súvislosti s predmetnou sumou len odkázal na stípec označený ako MP3 prehľadu splátok a úhrad.

V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ - žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na náklady v súvislosti s vymáhaním, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšky pohľadávky, ktorú si uplatňuje a rovnako ani v časti uplatňovaného sankčného úroku, ktorý ako je uvedené vyššie bol splatný na výzvu spoločnosti, no súdu táto žalobcom predložená nebola, preto súd v tejto časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd priznal žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, keďže súd žalobu zamietol. Keďže žalovanej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a ani jej zo spisu žiadne nevyplynuli, súd rozhodol tak, že jej náhradu trov konania nepriznáva.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovanej, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 16,60 eur.

Súd priznal právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka odmenu za dva úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd, tak ako si ich uplatnil v písomnom vyjadrení podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl. spolu v sume 33,20 eur. Trovy právneho zastúpenia teda pozostávajú z odmeny v sume 33,20 eur a z režijného paušálu za dva úkony v sume 16,08 eur - 8,04 eur za jeden úkon podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 49,28 eur, na zaplatenie ktorých zaviazal žalobcu ako účastníka, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu